

TORNA EL DINAMISME

1.976 ha estat també per Granollers, l'any del desvetllament. Vila, de bell antuvi dinàmica i progressista, ha viscut ben adormida aquests darrers decennis. Però aquest any ha tornat a reviure i ha tornat també l'esperança als milers de granollerins que volen una ciutat que es mereixi tal nom. No volem dir que per art de magia i encant, tots els problemes que patiem els tenim ja resolts. Ni de bon tros. Al contrari, continuem sofrint les conseqüències d'un règim autoritari i personalista que a nivell municipal ens ha deixat una trista herència. Tant a nivell urbanística (construcció de vivendes, zones verdes, canalització) com a nivell educatiu (falsa gratuïtat, deficient qualitat, manca de guarderies), sanitat (manca de llits, pèssima assistència), cultural (manca de teatre, museu paralitzat), esportiu (centralització de instal·lacions) i, perquè no, polític —no oblidem que encara no podem elegir democràticament els nostres representants— poca cosa s'ha solucionat sinó és que s'ha agreujat.

Però de cara al futur ens sentim optimistes. Esperem que aquest desvetllament al que ens referim al inici suposi també el despertar de la consciència popular tants anys absent. Així ho hem pogut constatar durant tot l'any. Però el camí a recórrer és molt llarg i tant temps de ignorància i d'opressió pesen el seu. Malgrat tot, el primer pas ja s'ha donat.

L'ASSEMBLEA

Seria injust no esmentar a un organisme —per molts de nosaltres el més popular i eficaç— que ha desenrotllat un paper bàsic en aquesta tasca de recuperació. Ens referim a l'Assemblea de Catalunya. Sota la trilogia "Llibertat, amnistia, Estatut d'Autonomia" i en les campanyes pels Ajuntaments democràtics, de la Marxa de la Llibertat, Salvem Granollers per la democràcia i, sobretot, en la Diada Nacional de Catalunya, l'Assemblea ha demostrat ésser l'instrument més adient per tornar al protagonisme de la vida local a les classes populars. I dins l'Assemblea un record honest i sincer a un dels seus elements més actius que ens va deixar inesperadament víctima d'un infart, Joan Camps.

ELS PARTITS

Hem vist renéixer també la vida dels partits polítics a la nostra ciutat, fet del tot normal. Evidentment existia anormalitat quan la repressió no permetia que les aspiracions dels diferents sectors socials, expressades mitjançant els partits polítics, no sortissin a la llum. Tanmateix hem vist resorgir el moviment obrer, molt feble a casa nostra. Les vagues de la construcció, dels mestres i, sobre tot, la del petit metall han demostrat que aquest sector majoritari de la societat és conscient de la seva força i de la seva importància i que de cap de les maneres acceptarà que se'l margini i que se li carreguin sobre llurs espatlles les conseqüències d'una crisi en la que ell no hi ha tingut res a veure.

LA RIERA

D'altra banda, els granollerins hem vist que després de molts anys s'aconseguia, i ja era hora, canalitzar la riera. El retard que ha sofert és inexplicable. Afers totalment aliens a les necessitats de la comunitat potser si que ens ho explicarien. I esperem —tal com se'ns va prometre— que les voreres no serveixin per edificar més mostres de ciment i es destinin a serveis públics dels que tant estem necessitats.

El que no manca és diners per construccions esportives de dubtosa utilitat. Un nou pavelló d'esport i les anomenades pistes d'atletisme de "Tartan", les millors de l'Estat diuen. Mentrestant les possibilitats d'un accés massiu a la pràctica de l'esport són re-

duïdes per a no dir nul·les. I ja que parlem d'esport cal destacar el triomf del nostre "Balonmano Granollers" a la Recopa d'Europa, victòria que va permetre que el nostre club de la nostra ciutat fos conegut fora de les fronteres de l'Estat espanyol.

NO HA ESTAT MALAMENT

Els que es deuen sentir orgullosos d'aquest any que acaba —encara que no els hi hagi sortit prou bé els comptes— són els sardanistes, ja que la nostra ciutat ha ostentat durant tot l'any el pubillatge universal de sardana. Hem de destacar també la inauguració del Museu local, cosa de la que ens alegrem. Ara bé ens agradaria que servís per a quelcom més del que serveix; que fos un edifici obert per a tothom i més pels artistes locals, alguns dels quals —els més joves— sentim que hi tenen vetat l'accés. La cultura i la vida i dinamisme i el Museu, ara per ara, no en té gens. D'altra banda cal remarcar la celebració del I Festival de Música J.S. Bach organitzat per Joventuts Musicals i com no la incansable tasca del T.A.C. en oferir un cicle de Teatre digne, dins la mediocritat que caracteritza avui l'activitat teatral.

En definitiva tan sols comencem a caminar amb fermesa després de molts anys d'anciosos. Ara cal no entrebancar-se.

Lluís TORRES

INICIATIVES DE LES JOVES DE BELLAVISTA

Aquest grup fa relativament un més i mig que funciona, abans, s'hen havia parlat de fer-ho; tot i reunin a la gent en el local de la Asociació de Veïns, i després de varies reunions es va deixar estar.

Ara, però, en més iniciativa i més ganes per part dels joves bellavistes, han iniciat una llarga lluita pel barri, propiament d'ells.

La primera tasca que van promoure, va ésser la de recollir firmes, durant tot un diumenge al matí, per tal de que l'ajuntament de les Franqueses els deixés fer una cavalcada de Reis, junt amb una instància. El principi varen dir que no, que ells ja en feien una; però després de molestar-les una mica van decidir de fer-ho conjuntament, i així ho faran.

Junt amb aquesta activitat, si envolta la de pessebre que s'ha fet a la Plaça Espanya i que el dia de Reis serà vivent, també a la mateixa plaça, s'adornarà un arbre, i s'han puja altaveus, tot això en motiu de les festes Nadalencas tan estimades i a la vagada tan hipocrites.

Una altra de les coses que voldrien fer seria dedicar-se als infants del barri, ja que aquí, ells estan tot el dia al carrer. I una altra seria la de divertir i ajudar a la gent gran del barri.

Tot això de moment se ha parlat, però els falta un local que no tenen, i mentre tan s'han de reunir en un pis buit, que te un dels infants del grup.

Encarna Olivera